

HOBBY

www.denik.cz/magazin

Helga povýšila věšení prádla na umění. Baví mě hledat magii ve všednosti, říká

O tom, že pověsit prádlo je někdy umění, není pochyb. Ovšem Helga Stentzel dohnala věšení prádla k dokonalosti, a dokonce se dá říct, že si jím vydělává na živobytí. Ovšem trochu jiným způsobem, než že by jen tak rozvěšovala mokré oblečení na sušák. Věšením prádla zobrazuje různá zvířata, která zasadí do krajiny i se šňůrou a výsledný obraz prodává za nemalé peníze.

KATEŘINA NĚMCOVÁ

Helga Stentzel je umělkyně ruského původu žijící v Londýně ve Velké Británii. Věnuje se především ilustraci, fotografii, natáčení videí a vytváření stop motion animací. V roce 2020 získala ocenění Food art tvůrce roku a mimo jiné má za sebou i spolupráci s BBC, Hondou a O2.

Je absolventkou umělecké školy St. Martins v Londýně, pracovala v reklamním průmyslu a rovněž provozovala obchod s dětským oblečením. Našla se však až v umělecké tvorbě a dnes se umění věnuje na plný úvazek. Za zmínku stojí například

její způsob věšení prádla, kdy nejprve načrtne celé dílo na papír a poté si dobře rozmyslí, z čeho se výsledný obraz bude skládat. Pak už jen prádlo pověsí, vyfotí a dílo je hotové.

KRÁSA NEDOKONALOSTI

„Baví mě hledat magii ve všednosti, vidět krásu v nedokonalostech a propojit se s realitou novým způsobem. Ráda si všímám hravých podobností, ať už je to svetr

na šňůře, který vypadá jak kůň, nebo krajíc chleba připomínající hlavu psa. Je to pro mě však pouze výchozí bod. Pak už ale nejsem schopná přemýšlet nad ničím jiným. V hlavě se mi začnou objevovat příběhy a obrazy a vystavát otázky: jak bude kůň vypadat? Jaké bude mít jméno? Závodí rád s jinými koňmi? A seznam otázek pokračuje dál a dál,“ popisuje své myšlenky nad každým dílem Londýňanka ruského původu. „Přála bych si, aby moje umění pomohlo lidem spojit se s jejich vnitřním dítětem a

Obraz dinosaura z bílého prádla Helga prodává v přepočtu za osm tisíc korun. Ponožky ve tvaru Donalda Trumpa ocenila na dvaosmdesát tisíc.

FANTAZIE NA ŠŇOŘE. Pár běžných triček, ponožek, punčocháče, bunda, trenýrky. Helga Stentzel umí zdánlivě prosté věci proměnit v obraz i příběh. Její neuvěřitelná fantazie jí vydělává velmi slušné peníze. Snímky: se svolením Helgy Stentzel

znovu objevit radost z vychutnávání malých vizuálních rozkoší v jejich domovech nebo i mimo ně,“ sdílí své přání umělkyně.

ZA SLUŠNÉ PENÍZE

Svá díla na instagramovém profilu @helga.stentzel navíc velice vtipně popisuje. Například dinosaura z bílých ponožek, trenýrek a punčocháčů uvedla následovně. „Prádlosaurus 2022 – limitovaná edice. Jak se stát paleontologem? Kupte si trenýr-

ky, punčocháče a spoustu ponožek. Vše v bílé barvě. Vyperte všechny položky ze seznamu, uspořádejte je na šňůru na prádlo do tvaru dinosaura dle vašeho výběru a vymyslete název pro svůj právě objevený druh,“ vysvětluje přípravu svého díla Helga Stentzel, která je umělkyní na plný úvazek a svá díla si nechává velmi dobře zaplatit.

Například obraz dinosaura z bílého prádla prodává v přepočtu za více než osm tisíc korun. Poskládané ponožky do tvaru Donalda

Trumpa pak ocenila na dvaosmdesát tisíc.

PŘÍBĚHY A POSELSTVÍ

Někdy se ale snaží svým dílem předat i určité poselství, jako například u vyobrazení slona, ke kterému přiřadila následující příběh: „Skupina slepců slyšela, že do města přivezli podivné zvíře zvané slon, ale nikdo z nich netušil, jak vypadá. Rozhodli se, že musí zvíře prozkoumat pomocí svého hmatu. První sáhl na jeho chobot a řekl, že slon je jako tlustý had. Jiný slepec, který sáhl na slonovo

ucho, nabyl dojmu, že slon vypadá jako jakýsi vějíř. Další sáhl slonovi na nohu a byl přesvědčen, že slon vypadá jako kmen stromu. Slepec, který položil ruku na slonův bok, si jej představil jako pevnou zeď. Od té doby, co jsem tento příběh četla jako malá holka, se pro mě slon stal jemnou připomínkou toho, abych vždy hledala úplný kontext a nespokojila se jen s rozříznutými informacemi,“ říká Helga Stentzel.

deník magazin

Práce z domova? Někde není možná, jinde s ní firmy nesouhlasí. Zájem o ni ale prý poroste

Z domova bude chtít pracovat stále více zaměstnanců, tvrdí Violeta Luca, ředitelka Microsoft Česká republika a Slovensko. Ne ve všech firmách je ale takzvaný home office možný. Ať už kvůli povaze samotné profese, nebo přístupu zaměstnavatele.

JÍŘÍ ŠTRAUB

V Česku umožňuje nejvíce zaměstnavatelů práci z domova v Praze a Středočeském kraji, celkem je jich přes 80 %. Nejméně pak v Karlovarském a Ústeckém kraji, kde na takzvaném home office může pracovat pouhých 53 % dotazovaných zaměstnanců.

Vyplývá to z průzkumu, který prováděla společnost Microsoft Česká republika ve spolupráci s agenturou STEM/MARK a který navazuje na globální průzkum Work Trend Index. Ten dlouhodobě mapuje vývoj pracovního prostředí.

MODERNÍ ZPŮSOB PRÁCE SE BUDE VYVÍJET

Violeta Luca, ředitelka Microsoft Česká republika a Slovensko, uvedla, že z domova bude chtít pracovat stále více zaměstnanců.

„Moderní způsob práce se bude nadále vyvíjet. V řadě sektorů se práce na dálku stane standardem a lidé se naučí takto spolupracovat.

Pomáhat jim bude umělá inteligence a automatizace, které zefektivní řadu pracovních úkonů. Lidé se budou neustále vzdělávat a v centru pozornosti bude také pohoda zaměstnanců,“ řekla.

Jako jeden z důvodů, proč není ve firmách umožňován home office, uvádějí zaměstnavatelé, že s ohledem na podobu práce zkrátka není možný. Obávají se však také, že zaměstnanci doma nebudou tak výkonní či že jejich výkon nebude prospěšný pro pracovní kolektiv.

MALÁ PRODUKTIVITA I ZTRÁTA KONTAKTU

O home office nemají zájem ani někteří zaměstnanci. Jako nejčastější důvod uvádějí ztrátu osobního kontaktu s kolegy, obecnou nevráživost vůči práci z domova a sníženou produktivitu.

To, že home office není pro každého, vnímá také Eva Svobodová, členka představenstva a generální ředitelka Asociace malých a středních podniků a živnostníků ČR.

Podle ní pracují tahouni doma ještě lépe, zatímco průměrně produktivní zaměstnanci se propadají do podprůměru. Souvisí to mimo jiné i s řízením lidí při práci na dálku, které je podle ní zcela odlišné.

Naopak zaměstnanci využívající home office jako hlavní výhodu uvádějí ušet-

VĚTŠINA ZAMĚSTNANCŮ tvrdí, že jim možnost home office zlepšila kvalitu života. Ilustrační foto: Deník

řený čas, který by strávili cestou do práce, flexibilitu při plnění pracovních úkonů a jednodušší skloubení rodinných a pracovních povinností. Zajímavostí je, že zaměstnanci ve Středočeském kraji jako jednu z hlavních výhod uvedli i péči o domácí mazlíčky.

Přestože část respondentů home office odmítá, jedná se poměrově pouze o 3 z 10. Zbylých 70 % práci z domova využije, pokud jim je umož-

něna. Navíc většina zaměstnanců tvrdí, že jim možnost home office zlepšila kvalitu života. Výrazně či mírně zlepšení životní kvality uvedlo 56 %, dalších 40 % pak uvedlo, že se u nich nic nezměnilo. Z průzkumu se dá vysledovat významný rozdíl mezi Čechy a Moravou. Zatímco v českých krajích si zaměstnanci práci z domova pochvalují, Morava tuto nově nabytou možnost přijímá zatím spíše vlažně.

Mezi největšími tuzemskými aglomeracemi se však najdou i výjimky, jak dokládá třeba příklad jihlavské nemocnice.

„Možnost pracovat na dálku se poprvé objevila s příchodem covidu a od té doby se osvědčila u lékařů i nelékařského personálu. Díky digitalizaci máme velkou část dokumentů bezpečně uloženou online. Lékaři tak mohou na dálku třeba vyhodnocovat rentgenové

snímky, kompetentní pracovníci laboratoří validovat výsledky vyšetření a všeobecné sestry ve vedoucích funkcích mohou provádět administrativní činnosti, které jsou spojené s provozem oddělení, jako např. plánování směn – to vše v rámci vzdáleného připojení, plněm soustředění a pohodlí ze svého domova. Ušetříme tím zaměstnancům čas a věříme, že jim tím vycházíme vstříc při skloubení pracovního a soukromého života,“ uvádí Hana Hladíková, náměstkyně nelékařských profesí v Nemocnici Jihlava.

ROZHODNUTÍ ZÁVISÍ NA VÍCE FAKTORECH

Violeta Luca poznamenala, že rozhodnutí o zavedení hybridního pracovního modelu závisí na několika faktorech. „Hlavní překážkou pro jednotlivce bývá nedostatek vhodného prostředí pro práci z domova. U firem hraje velkou roli firemní kultura, technologická infrastruktura, jejich vlastní zkušenosti, smýšlení vedení, ale také povaha práce,“ řekla s tím, že na druhou stranu si dnes stále více firem již nemůže dovolit ignorovat různé preference skupin zaměstnanců a jednotlivců.

„Přišli by o kvalitní potenciální zaměstnanec jen proto, že jim nemohou nabídnout jimi preferovaný způsob práce,“ dodala Luca.